

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 43	Utgitt 5 september	1941
Innhold.		Side
Forordn. om krigsskadetrygd for løsøre		683
» om ny politivedtekt for Lillesand		694
» om ny politivedtekt for Nord-Rana		700
» om ansettelse i embete og annen offentlig stilling ..		704
» om midlertidig tillegg til fengselsavgivningen.....		705
» om omsetning av saltet sild, unntatt storsild, vårsild og islandssild		705
» om tillegg til bygningsvedtektene i Aker		706
» om vedtekt for salg fra offentlig sted og fra portrom i Laksevåg		707
» om vedtekt for handel med brukte og kasserte ting i Laksevåg		708
» om regulering av og byggevedtekter for deler av Bodø		709
» om endring av forordn. om omsetning og behandling av kjøtt og spekk av kval		713
» om at bygningsloven skal gjelde i Førde sentrum ..		713
» om regulering av strøket Kampen—Byhaugen i Stavanger		714
» om midlertidig avhjelp av husmangel i Fana		715
» om omsetning av norsk frukt		715

Forordning om krigsskadetrygd for løsøre. 21 aug.

Kapitel I. Krigsskadetrygdens formål og organisasjon.

§ 1. *Krigsskadetrygdens formål.* Krigsskadetrygden for løsøre har til oppgave å yte hel eller delvis erstatning for krigsskade på løsøre som befinner seg her i landet og tilhører personer bosatt her eller bosatt i utlandet i norsk offentlig tjeneste, og å forestå utligning på løsøre i den utstrekning sånn bestemmes.

Skade som staten er ansvarlig for, blir ikke erstattet av Krigsskadetrygden. Det samme gjelder skade som staten overtar å dekke. Innenriksdepartementet kan dog pålegge Krigsskadetrygden å takserer og erstatte slik skade mot refusjon av utgiftene herved. Kan skadelidte ellers kreve at tredjemann erstatter skaden, trer Krigsskadetrygden inn i hans rett mot tredjemann i den utstrekning den har betalt erstatning, dog slik at Krigsskadetrygden står tilbake for skadelidte for så vidt den ikke har erstattet hele skaden.

§ 2. *Krigsskadetrygdens sete m. v.* Krigsskadetrygden har sitt sete i Oslo.

21 aug. Nærmere forskrifter om Krigsskadetrygdens virksomhet fastsettes av Innenriksdepartementet etter innstilling fra styret. Lov om trygdslag av 29 juli 1911 og lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 får ikke anvendelse på Krigsskadetrygden med mindre dette særskilt er bestemt.

§ 3. *Krigsskadetrygdens styre.* Krigsskadetrygden ledes av et styre oppnevnt av Innenriksdepartementet. Departementet oppnevner styrets formann.

Styret leder Krigsskadetrygdens virksomhet og treffer de avgjørelser som er lagt til styret i denne forordning og i bestemmelser som til enhver tid er gitt av Innenriksdepartementet.

Styret ansetter Krigsskadetrygdens administrerende direktør og andre tjenestemenn og fastsetter deres godtgjørelse og andre tjenestevilkår, alt med godkjenning av Innenriksdepartementet.

Styret sørger for at det blir ført et ordentlig og tilstrekkelig bokholderi. Årsregnskap skal være avlagt senest 3 måneder etter regnskapsårets utgang.

Styremøter holdes så ofte styrets formann eller halvparten av styrets øvrige medlemmer finner det nødvendig. Over møtene føres protokoll som underskrives av samtlige møtende. Styret er vedtaksført når minst halvparten av medlemmene er til stede. For at gyldig vedtak skal være gjort, må minst halvparten av styrets medlemmer være enige i vedtaket. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Krigsskadetrygden forpliktet ved underskrift av styrets formann eller av to andre styremedlemmer i forening. Den administrerende direktør har prokura.

Godtgjørelse til medlemmene av styret fastsettes av Innenriksdepartementet. Utgiftene herved utredes liksom utgiftene til Krigsskadetrygdens øvrige administrasjon av Krigsskadetrygdens midler.

§ 4. *Tilsyn og revisjon.* Krigsskadetrygdens virksomhet er lagt under Innenriksdepartementet.

Styret skal avgi budsjettforslag til departementet og gi en oversikt over hvor meget antas å ville trenges av statsmidler i kommende budsjettermin.

Styret skal hvert kvartal gi innberetning til departementet om virksomheten og så vidt mulig også gi en oversikt over virksomheten i kommende kvartal.

Departementet treffer bestemmelse om revisjon av Krigsskadetrygdens regnskap. Revisjonens innberetning sendes departementet gjennom styret.

§ 5. *Bistand av branntrygdslag.* Norsk branntrygdslag, 21 aug. herunder Norges brannkasse, og representant for utenlandsk trygdegiver som driver branntrygding her i landet, eller samskipnad av slike, skal bistå Krigsskadetrygden ved oppsetting av fortegnelse over branntrygdet løsøre, formidling av frivillige innmeldinger, innkreving av utligningsbeløp, gransking og verdsetting av skader, utbetaling av erstatning og lignende, alt etter nærmere regler og mot slik godtgjørelse som fastsettes av Krigsskadetrygdens styre med godkjenning av Innenriksdepartementet.

Kapitel II. Krigsskadetrygdens område.

§ 6. *Tvungen trygding og unntak herfra.* Krigsskadetrygden omfatter løsøre her i landet tilhørende personer bosatt her, eller bosatt i utlandet i norsk offentlig tjeneste, og som er eller i tidsrommet siden 9 april 1940 har vært trygdet mot brann. Eier av løsøre som alene er branntrygdet hos utenlandsk trygdegiver, som ikke har representant her i landet, plikter selv å melde løsøret til trygden til avgiftsberegning; forsømmes dette, tapes retten til erstatning med mindre styret bestemmer noe annet.

Unntatt er:

1. Løsøre, som helt eller for den overveiende del eies av etater eller av statsinstitusjoner som ikke er særskilt unntatt av styret.
2. Gjenstander, som er eller kan bli trygdet mot krigsskade i annen trygdeskipnad her i landet.
3. Registreringspliktige fartøyer, fly, rullende materiell ved jernbaner og sporveier og andre bedrifter. Likeledes ikke registreringspliktige fartøyer og båter til verdi over kr. 250, biler og motorsykler.
4. Penger, verdipapirer og andre dokumenter.
5. Løsøre, som styret med godkjenning av Innenriksdepartementet av særlige grunner finner å burde holde utenfor trygden — helt eller for bestemt tidsrom.

Styret avgjør i tvilstilfelle om en ting omfattes av tvungen trygding eller ei.

§ 7. *Frivillig trygding.* Løsøre som ikke er trygdet mot brann, og det i § 6 nr. 3, 2 punktum, og nr. 5 nevnte løsøre kan, for så vidt det tilhører personer som nevnt i § 6, 1 ledd, meldes inn til frivillig trygding på vilkår som fastsettes av styret. Det øvrige i § 6, annet ledd, nevnte løsøre kan ikke meldes inn til frivillig trygding.

Innmelding sendes Krigsskadetrygden enten direkte eller gjennom norsk branntrygdslag eller representant, som nevnt

21. aug. i § 5. Meldingen skal inneholde nødvendige opplysninger om løsørets art og om hvor løsøret befinner seg og eierens skjønnsmessige angivelse av hva dets anskaffelse ville koste på innmeldingstiden med fradrag for verdiforringelse ved elde, bruk, utidsmessighet og nedsatt anvendelighet. Trygdesummen fastsettes av styret for Krigsskadetrygden.

§ 8. *Uttredelse og utelukkelse.* Løsøre som i henhold til § 6, 1 ledd, eller § 7 omfattes av Krigsskadetrygden, kan ikke gå ut av trygden med mindre styret samtykker. Dette gjelder også om løsøret opphører å være trygdet mot brann.

Finner styret av særlige grunner å burde utelukke noe løsøre fra trygden, helt eller for bestemt tidsrom, kan det når som helst gjøre vedtak om det. Vedtaket må godkjennes av Innenriksdepartementet, som fastsetter hvorvidt og i hvilken utstrekning vedkommende løsøre skal delta i utligningen.

§ 9. *Annen ytelse av erstatning.* Erstatning kan ytes også for skade utover trygdesummen og for skade på ikke branntrygdet løsøre for så vidt skaden er inntruffet før 1 september 1940.

Under forbehold av gjensidighet kan Innenriksdepartementet bestemme at løsøre her i landet, tilhørende personer bosatt i utlandet, skal være trygdet.

Kapitel III. Krigsskadetrygdens midler.

§ 10. *Utligning m. v.* Til dekning av erstatninger og administrasjonsomkostninger kan styret foreta utligning på de trygdede i det omfang som Innenriksdepartementet fastsetter.

Utligning foretas på alle trygdede og med samme prosent-sats med mindre departementet annerledes bestemmer. For frivillig trygdede gjelder bestemmelsen i § 7, første punktum.

Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret frita enkelte trygdede fra plikten til å delta i utligningen.

Ytes erstatning etter § 9, fratrekkes som utligning 10 prosent av den ikke trygdede del av skaden før beregning foretas som nevnt i § 20, punkt 1.

Dersom det samlede beløp som blir utlignet, ikke gir full dekning for erstatninger og administrasjonsomkostninger, bestemmer Innenriksdepartementet om, og i hvilken utstrekning og på hvilken måte ytterligere midler skal tilveiebringes.

§ 11. *Opptagelse av lån.* Krigsskadetrygden kan i samråd med Finansdepartementet ta opp lån til et beløp som departementet bestemmer og kan herunder utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren.

§ 12. *Utligningsbeløpets fastsettelse, forfall m. v.* Utligningen skjer på grunnlag av branntrygdesummen når løsøret

er trygdet mot brann, men ellers på grunnlag av den i hen- 21 aug.
hold til § 7, 2 ledd, fastsatte trygdesum.

Alminnelige regler om utligningen, fastsettelsen og innbetalingen av beløp som er utlignet, herunder om beregningsgrunnlag, takster, betalingsfrister og lignende, gis av Innenriksdepartementet etter innstilling fra styret.

Av utlignede beløp eller gjenstående deler av disse som er forfalt til betaling, erlegges renter etter styrets nærmere bestemmelse. Betales fastsatte avdrag eller renter ikke i rett tid, kan hele den gjenstående del av utligningssummen anses som forfalt til betaling straks.

§ 13. *Pantrett og inndrivelse.* Beløp som er utlignet, med renter, hefter på de trygdede ting med pantrett etter skatter og dermed likestilte offentlige avgifter, som har lovbestemt pant i tingene såfremt tingene er trygdetakerens eiendom eller undergitt hans rettslige rådighet på den tid innfordring begjæres. Tingene kan kreves utlevert uten lovmål og dom. De blir å selge ved tvangsauksjon overensstemmende med reglene om salg av utlagte ting i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915, kapitel 11, med mindre det foreligger erklæring fra eieren om at det kan rås over tingene på annen måte. Hvor tingene er beheftet med annet pant, blir tvangsfullbyrdselslovens regler alltid å følge. Begjæring om utlevering må være innkommet til vedkommende myndighet innen 2 år fra forfallsdag for siste termin i utligningsperioden, og forretningen må deretter fremmes uten unødige opphold. Ellers faller pantretten bort.

Beløpene kan inndrives ved utpanting og har samme fortrinsrett i konkurstilfelle m. v. som de i lov av 31 mai 1912, § 1, nr. 1, nevnte fordringer. Utpantingsretten varer så lenge kravet ikke er foreldet. Foreldelsesfristen er 3 år regnet fra forfall av siste termin i utligningsperioden.

I den utstrekning et branntrygdslag etter avtale med Krigsskadetrygden legger ut beløpene for sine trygdede, går kravet og pantretten med den fastsatte prioritet og særlige inndrivelsesmåte over på laget.

§ 14. *Anbringelse av Krigsskadetrygdens midler.* Krigsskadetrygdens midler skal anbringes etter regler som fastsettes av styret med godkjenning av Finansdepartementet.

Kapitel IV. Melding om krigsskade, takster, fastsettelse av erstatning m. v.

§ 15. *Melding om krigsskade.* Den som gjør krav på erstatning av Krigsskadetrygden, må uten ugrunnet opphold, og senest 3 måneder etter at skaden inntraff, sende inn skriftlig melding om skaden; ellers faller kravet bort. Når særlige

21 aug. grunner gjør det rimelig, kan styret forlenge fristen eller unnlate å påberope seg at meldingen er kommet for sent.

Melding om skade på branntrygdet løsøre sendes til det branntrygdslag hvori løsøret er branntrygd, eller til trygdslagets stedlige representant. Melding om skade på frivillig kigstrygdet løsøre sendes enten til Krigsskadetrygden direkte eller til det trygdslag gjennom hvilket innmelding etter § 7 er foretatt.

Oppgave over skaden skal skrives på trygdens skjema etter nedenfor gitte regler. Det må gis så fyldige opplysninger om skadeårsaken at trygden kan bedømme om det foreligger krigsskade, jfr. § 24. Ansettelsen av løsørets verdi før skaden inntraff og ansettelsen av skaden foretas under iakttagelse av følgende:

1. Prisene pr. 8 april 1940 legges til grunn for ansettelsene hvis ikke styret med Innenriksdepartementets godkjenning har fastsatt et annet tidspunkt.
2. Alle ansettelse må være nøkterne, og foretas under full hensyntagen til verdiforringelse ved bruk, elde, utidsmessighet og nedsatt anvendelighet.
3. Det tas bare hensyn til utgiften ved nekel reparasjon av tingen.
4. Det som ikke er av vesentlig betydning for tingens utseende eller bruk, skal ikke tas med.

Angir skadelidte bevisst uriktig verdi av reddete, ødelagte eller skadete ting, eller oppgir han som tapt ting som enten er reddet eller ikke var til stede, eller fordølgger han noe som er reddet, eller gjør han seg ellers skyldig i uredelighet, taper han enhver rett mot Krigsskadetrygden.

Har skadelidte fremsatt krav mot trygden, plikter han å gå til hånd med de opplysninger og dokumenter som er tilgjengelige for ham og som kan ha betydning for oppgjøret mellom ham og trygden eller for de dekningskrav trygden måtte ha mot andre.

Forsømmer skadelidte dette, får § 21, 2 ledd, i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 tilsvarende anvendelse.

§ 16. *Gransking og innberetning.* Alle skademeldinger skal forelegges politiet (lensmannen) til attestasjon av skadeårsaken. Hvor det er særlig påkrevd, skal politiet (lensmannen) på forlangende yte bistand med å bringe skadens årsak på det rene. Hvor skadeårsaken er behørig legitimert på annen måte, kan politiets (lensmannens) attestasjon bortfalle. I den utstrekning det lar seg gjøre uten spesiell etterforskning, skal politiet (lensmannen) gi mulige bemerkninger til skadeoppgaven.

Vedkommende branntrygdslag skal, før meldingen videre-

sendes til Krigsskadetrygden gi en bevitnelse om trygdeforholdet med de foreliggende spesifikasjoner av trygdebeløpet. Trygdelaget er ansvarlig for riktigheten av disse opplysninger. Sitter branntrygdelaget eller dets stedlige representant inne med opplysninger som kan være av interesse for Krigsskadetrygdens videre behandling av skaden, eller finnes det i meldingen noe tvilsomt eller uriktig, skal trygden snarest underrettes herom.

§ 17. *Skadeoppgjør og takst.* Krigsskadetrygden kontrollerer skadelidtes melding på hensiktsmessigste måte, eventuelt ved utsendte representanter.

Hvis det forlanges av Krigsskadetrygden eller skadelidte, skal det holdes takst over skaden av sakkyndige og upartiske menn. Av mennene velger partene hver en og disse to velger en oppmann.

Skadelidte kan ikke forlange takst før han har innlevert det i § 15 omhandlede skjema i utfylt stand.

Skadelidte må, hvis han ønsker takst, fremsette forlangende herom snarest mulig og senest 1 måned etter at det er ham meddelt hvilken verdi- eller skadeansettelse trygden eller dennes representant finner passende. Har han godtatt ansettelsen, er adgangen til takst bortfalt. Skriftlig meddelelse om at takst begjæres med angivelse av hvem skadelidte akter å benytte som takstmann, sendes direkte til Krigsskadetrygden. Det er tilstrekkelig at begjæringen er postlagt innen fristens utløp.

Oppmannen skal, hvis en av partene forlanger det, være bosatt utenfor den skadelidtes hjemsted og utenfor det sted hvor skaden er inntruffet.

Hvis en av partene ønsker det, kan han velge særskilt takstmann for bestemte ting.

Når den ene av partene skriftlig har underrettet den andre om sitt valg, plikter denne innen en uke etter at han har motatt underretningen, å gi meddelelse om hvem han velger. Gjør han ikke det, oppnevnes en takstmann på hans vegne etter begjæring av den andre part av herreds- eller byretten i samsvar med lov om skjønn av 1 juni 1917 §§ 12 eller 14. På samme måte oppnevnes oppmannen hvis partenes takstmenn ikke blir enige om valget.

Når oppmannen er bestemt, skal de to takstmenn som er valt av partene, foreta verdsetting uten at oppmannen tilkalles. Blir de for noen posts vedkommende ikke enige om verdien eller skaden, tilkalles oppmannen, som treffer den endelige avgjørelse, dog innenfor grensene av de motstridende ansettelser. Takstmennene kan innhente de opplysninger og anstille de undersøkelser som de finner nødvendige, og plikter

21 aug. å avgi takst på grunnlag av bestemmelsene i denne forordning, jfr. særlig § 15, 3 ledd.

Partene har rett til å forlange særskilt takst over hver enkelt ting.

Taksten kan ikke påankes. Når styret finner at særlige grunner foreligger, kan det fravike den.

Over taksten oppsettes på stedet et takstdokument, som ved forretningens avslutning underskrives av takstmennene og i tilfelle oppmannen. Takstdokumentet tilstilles trygden, i tilfelle gjennom vedkommende branntrygdslag.

Takster kan, når særlige grunner foreligger, godkjennes av styret som lovlig avholdte takster selv om det ved forretningen ikke er gått frem i samsvar med denne og foranstående paragraf.

§ 18. *Takstutgifter.* I alminnelighet betaler partene hver sin takstmann. Honorar for oppmann og mulige andre omkostninger ved taksten bæres av partene med en halvpart hver. Hvis styret finner at skadelidtes krav om takst har vært ugrunnet, betaler skadelidte samtlige takstutgifter.

§ 19. *Avgjørelse av vilkårene for erstatning.* På grunnlag av de opplysninger som er skaffet til veie i henhold til §§ 15 og 16, jfr. § 17, avgjør Krigsskadetrygdens styre om det foreligger krigsskade og om de ting som er skadet, omfattes av trygden. Trygden kan av eget tiltak innhente uttalelser fra skadelidte eller andre. Dersom det finnes påkrevd, kan styret la oppta bevis i samsvar med reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915.

Går styrets avgjørelse ut på at Krigsskadetrygden ikke plikter å erstatte skadet løsøre fordi skaden ikke anses som krigsskade, eller som henhørende under Krigsskadetrygden, skal melding om dette med en kort redegjørelse for grunnene sendes skadelidte i anbefalt brev. Avgjørelsen kan av denne samt av panthavere eller andre som har tinglig rett i løsøret, innen 2 måneder bringes inn for domstolene. Oppreising kan gis etter reglene i lov om domstolene av 13 august 1915, §§ 153—158.

§ 20. *Erstatningsberegningen.* Når det er bindende avgjort at vilkårene for erstatning av Krigsskadetrygden er til stede, fastsetter styret på grunnlag av alle foreliggende opplysninger skadebeløpet og erstatningsbeløpet. Ved fastsettelsen av erstatningsbeløp iakttas følgende:

1. a. Personlig løsøre: Skade til og med kr. 2 000 innføres i beregningen med 100 %. Den del av skaden som ligger over kr. 2 000 og til og med kr. 5 000 innføres i beregningen med 90 %. Den del av skaden som ligger over kr. 5 000 og til og med kr. 10 000 innføres i be-

regningen med 75 %. Den del av skaden som ligger 21 aug. over kr. 10 000 og til og med kr. 20 000 innføres i beregningen med 60 %.

Den del av skaden som overstiger kr. 20 000 innføres i beregningen med 50 %.

Hvor styret finner det rimelig, kan det innføre skadebeløpet for enkelte gjenstander eller grupper av sårne i foranstående beregning med redusert beløp.

b. Yrkesløsoere:

Erstatningen fastsettes til det av styret godkjente skadebeløp.

2. Som «skade» regnes i denne paragraf bare skade innenfor trygdesummen for så vidt skaden er inntruffet 1 september 1940 eller senere.
3. Av det erstatningsbeløp som fremkommer etter punkt 1, bærer skadelidte selv 2 0/00, dog minst kr. 50, som egenandel. Skade på kr. 50 og derunder blir ikke erstattet.

Kapitel V. Erstatningsbetalingen m. v.

§ 21. *Foreløpig erstatningsbevis og transport av erstatningskrav.* Når størrelsen av erstatningen er fastsatt slik som foreskrevet i § 20, kan Krigsskadetrygden utferdige et foreløpig erstatningsbevis, lydende på det fastsatte beløp.

Erstatningskravet omfattes av pant og andre tinglige rettigheter i de gjenstander som erstatningen vedkommer, og kan ikke overdras eller være gjenstand for tvangsfullbyrdelse uten samtykke fra Krigsskadetrygden.

Når en skadelidt får lån til utbedring eller gjenanskaffelse, kan han dog overdra en tilsvarende del av sitt erstatningskrav til långiveren til dekning av lånet med renter og omkostninger. Långiveren skal på et av Krigsskadetrygden fastsatt skjema sende trygden melding om at lånet er ytet og erklæring fra den skadelidte om overdragelsen av erstatningskravet. Overdragelsen får virkning fra den dag melding m. v. er sendt, med mindre Krigsskadetrygden innen 1 måned etter mottagelsen meddeler at den ikke kan godkjenne overdragelsen.

Når overdragelse er gjort på den måte som er fastsatt i foregående ledd, skjer utbetalingen fra Krigsskadetrygden til långiveren til avdrag på lånet i stedet for til den skadelidte.

Bestemmelsene i tredje og fjerde ledd får tilsvarende anvendelse når det blir ytet annen kreditt til formål som nevnt i tredje ledd.

§ 22. *Utbetaling av erstatning.* Utbetaling av erstatning gjøres for yrkesløsoere i alminnelighet betinget av at erstatningen på en rasjonell måte blir brukt til utbedring av skaden

21 aug. eller til å anskaffe nye ting i stedet for dem som er ødelagt. Styret bestemmer i hvilken utstrekning nærmere kontroll med betingelsens overholdelse skal finne sted. Finner styret å kunne utbetale erstatning uten vilkår som nevnt, kan utbetalingen nedsettes i samsvar med de i § 20, punkt 1 a, for personlig løsøre gitte regler. Styret kan gi nærmere regler om frister for utbedring, om sikkerhet og godkjenning m. v.

Erstatningsbeløpet betales til eieren hvis ikke noen annen har meldt seg som tinglig rettighetshaver. Selv om pantlover eller annen tinglig rettighetshaver har meldt seg til Krigsskadetrygden, kan erstatningsbeløpet utbetales til eieren når denne stiller slik sikkerhet som styret finner antagelig for at utbedring eller nyanskaffelse vil finne sted. Eiendomsforbehold, pantrett og andre tinglige heftelser omfatter gjenstander som blir anskaffet i stedet for dem som er ødelagt.

Ting som er solgt på avbetaling under forbehold av eiendomsrett, anses i forholdet til Krigsskadetrygden å tilhøre kjøperen, og erstatning for tingen medregnes i hans oppgjør.

Avbetalingskontrakter på hvilke det gjenstår kr. 250 eller mer, skal dog kunne anmeldes til Krigsskadetrygden som, hvis utbetaling ikke har funnet sted, tilbakeholder av kjøperens erstatning for vedkommende gjenstand 60 % av restgjelden som sikkerhet for oppfyllelsen av kontrakten.

Hvis forholdet ikke ordnes ved overenskomst mellom partene innen en av styret satt frist, blir det tilbakeholdte beløp, hvis selgeren ønsker det, å utbetale ham som fullt oppgjør av kontrakten etter fradrag av 2 % til Krigsskadetrygden.

§ 23. *Nedsettelse av erstatningen.* Dersom de midler som etter § 10 står til rådighet, ikke er tilstrekkelige til å dekke de fastsatte erstatningsbeløp vedkommende skader inntruffet 1 september 1940 eller senere, bestemmer Innenriksdepartementet etter hvilke regler nedsettelse av erstatningen skal skje.

Kapitel VI. Forskjellige bestemmelser.

§ 24. *Begrepet «krigsskade».* Krigsskade vil si enhver materiell ødeleggelse eller skade, hvis årsak er handlinger med krigsformål, uansett om skaden er voldt ved brann, sprengning, nedstyrtning, beskytning, oversvømming eller lignende. At løsøret er stjålet, bortkommet, forkommet eller lignende som følge av handlinger som nevnt, regnes også som krigsskade. Når krigshandlinger i ikke uvesentlig grad har ledet til skaden, bør tapet i alminnelighet erstattes som krigsskade i den utstrekning det faller utenfor området for ordinær skadetrygd. Skade som følge av rekvisisjon fra norsk eller fremmed myndighet, anses i alminnelighet ikke som krigsskade.

Forskriftene i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 §§ 52 21 aug. og 53 gjelder tilsvarende overfor eieren.

§ 25. *Begrepene «personlig løsøre» og «yrkesløsøre».* Ved personlig løsøre forstås i denne forordning alt løsøre som ikke går inn under denne paragrafs annet ledd. Løsøre tilhørende institusjoner med ikke økonomisk formål, regnes som personlig løsøre med mindre styret i det enkelte tilfelle bestemmer noe annet.

Til yrkesløsøre regnes driftsmidler så som besetning, redskaper (herunder traktorer), avling, verktøy, løse maskiner, løst inventar samt materialer til eget bruk. Kommunalt løsøre anses i alminnelighet som yrkesløsøre.

Krigsskadetrygdens styre bestemmer i tvilstilfelle med endelig virkning om en ting går inn under begrepet personlig løsøre eller begrepet yrkesløsøre.

§ 26. *Anke mot styrets avgjørelser.* Avgjørelser som treffes av Krigsskadetrygdens styre i henhold til disse vedtekters § 6, siste punktum, § 8, første ledd, og § 22, annet ledds annet punktum, kan av interessert som er misfornøyd med avgjørelsen, innankes til Innenriksdepartementet. Anken innsendes gjennom Krigsskadetrygden og må være fremsatt eller postlagt innen 14 dager etter at vedkommende fikk melding om avgjørelsen og senest 2 måneder etter at avgjørelsen ble truffet. Hvor særlige grunner foreligger, kan Innenriksdepartementet gjøre unntak fra disse frister.

§ 27. *Fradrag ved skatteligningen.* Utlignete beløp gir rett til fradrag i inntekten ved skatteligningen for det år da beløpet er betalt.

§ 28. *Krigsskadetrygdens opphør.* Blir det bestemt at Krigsskadetrygden for løsøre skal opphøre, kan det bestemmes at innbetalte midler som måtte være i behold, helt eller delvis skal overføres til det offentlige fond til vern mot brannfare som er omhandlet i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930, § 85.

§ 29. *Opphevelser av tidligere bestemmelser.* Administrasjonsrådets vedtak av 24 mai 1940 om opprettelse av en krigsskadetrygd for løsøre samt de av Administrasjonsrådet 15 juni 1940 godkjente vedtekter for trygden med senere endringer, oppheves.

Videre oppheves Administrasjonsrådets bestemmelser av 11 september 1940 om transport av erstatningskrav vedkommende krigsskade på varer og løsøre for så vidt angår erstatningskrav mot Krigsskadetrygden for løsøre.

Oslo 21 august 1941.

Innenriksdepartementet.

H a g e l i n.

R. J. Fuglesang.

22 aug. **Forordning.** (Politidepartementet.)

Herved stadfestes med et par mindre redaksjonelle endringer, Lillesand bytings vedtak av 31 mars d. å. om ny politivedtekt for byen.

Vedtekten lyder så:

I. Orden m. v.

§ 1. På offentlig gate, hvorunder i disse vedtekter også er innbefattet vei, brygge, bru, park, almenning, plass, anlegg eller gjennomgang som er alminnelig beferdet eller bestemt for alminnelig ferdsel, må ikke oppløp eller sammenstimling av folk finne sted, så orden forstyrres eller ferdselen hemmes.

Folk som ferdes på gata, må ikke stanse eller stille seg i klynger således at ferdselen hindres eller gjøres besværlig.

§ 2. Når mange mennesker samles på offentlig gate, ved inngang til forlystelsessted eller ved andre anledninger, skal de rette seg etter politiets anordninger til ordenens opprettholdelse.

§ 3. Togmarsj og andre prosesjoner skal på forhånd meldes til politiet. Når det av hensyn til den offentlige orden finnes påkrevd kan slike opptog forbys.

Til sang og musikk på offentlig gate må politiets tillatelse innhentes.

Benyttelse av høyttaler mot offentlig gate kan forbys av politiet.

§ 4. Rusdrikk må ikke fortæres eller søkes fortært på offentlig gate eller i åpent portrom eller gårdsrom som støter til offentlig gate og heller ikke på dekket av båt eller i åpen farkost som ligger ved brygge eller i havna, eller i pissoar.

På eller mot offentlig gate er det forbudt å spille kort.

§ 5. Foreldre og foresatte har så vidt mulig å sørge for at småbarn under deres varetekt er under tilbørlig tilsyn når de ferdes på gata, så de ikke hindrer ferdselen.

Barn under 16 år som på egen hånd og uten å være ledsaget av voksne streifer om på gata etter kl. 20 i vinterhalvåret (1 oktober til 31 mars) eller kl. 22 i sommerhalvåret, kan politiet bringe hjem eller på politikammeret.

§ 6. Uten brannsjefens og politiets tillatelse må ingen avbrenne krutt, fyrverkerisaker eller andre eksploderende gjenstander på, ved eller ut over offentlig gate, og heller ikke avfyre noen slags skytevåpen eller bære sårne ladd.

På eller ved offentlig gate må ingen skyte med bue, sprettert, pusterør og lignende eller kaste knallerter, stein, snøball, sølevann eller annet, hvorved de som ferdes på gata kan bli forulempet eller skremt, eller skade derved kan bevirkes.

§ 7. Ingen må på offentlig gate vise seg maskert eller i 22 aug. drakt som er egnet til å fremkalle forstyrrelser av den offentlige orden.

Politiet kan forby badning på nærmere angitte offentlige steder innen byens område.

II. Hindring for ferdsele.

§ 8. Intet som kan være til hinder eller ulempe for ferdsele må hensettes eller uthenges på offentlig gate. I mangel av annen plass kan dog av- og pålessing av varer foregå på gata, når det skjer med minst mulig ulempe for ferdsele, og intet blir liggende i lengre tid enn høyst nødvendig.

§ 9. Det er forbudt på offentlig gate uten politiets samtykke å foreta noe arbeid hvorved ferdsele hemmes eller forbigående utsettes for fare eller ulempe.

§ 10. På offentlig gate må ingen benytte sklier. Ski- eller skøyterenn, aking med sparkstøtting eller kjelke, lek eller spill på offentlig gate kan forbys av politiet.

§ 11. Skilt, oppslag, flaggstenger o. l. som vender mot offentlig gate skal være forsvarlig festet.

Skilt eller annen gjenstand som benyttes til skilt eller tjener som reklame, må ikke gis større fremspring fra husveggen enn 60 cm og være anbrakt minst 2,50 m over terrenget.

Utstillingskasse må ikke gis større fremspring fra husveggen enn 15 cm.

Blinklys i skilt eller gjenstand som tjener som reklame eller skilt, eller i lykt, må ikke anbringes mot offentlig gate eller mot havna uten politiets tillatelse.

Varer må ikke anbringes på offentlig gate som reklame. For denne bestemmelse kan politiet i særlige tilfelle gjøre unntakelser.

§ 12. Til gjerde mot offentlig gate må ikke benyttes piggetråd, pigger, glass, blikk eller lignende. Det er dog tillatt å benytte piggetråd eller lignende ovenpå gjerder i minst 1,50 m's høyde over terrenget og minst 0,18 m innafor gjerdets ytterkant.

Forbudet gjelder dog ikke for piggetråd som er anbrakt på vedkommendes egen eiendom i større avstand enn 2 m fra offentlig gate.

III. Fare for ferdsele.

§ 13. Når det ved eller i offentlig gate skal foretas større arbeider som kan medføre fare for ferdsele eller gjøre den usikker — så som oppførelse, nedrivning eller reparasjoner av bygninger, minering, graving og lignende — skal dette på forhånd meldes til politiet som kan bestemme hvorledes ved-

22 aug. kommende arbeidssted skal holdes sperret og treffe andre sikkerhetsforanstaltninger. Dette gjelder dog ikke kommunale arbeider.

Inntil arbeidet er utført, skal det ved avsperringa i den mørke tid av døgnet være anbrakt et tilstrekkelig antall lykter.

§ 14. Ved utførelse av mindre arbeider til offentlig gate — så som rensing av tak, maling av hus, oppheising eller nedfiring av varer — må de anvendte stiger, heiseinnretninger og lignende ha fornøden styrke og feste, og bare behandles av pålitelige folk.

Til advarsel for forbigående skal utsettes avvisere av sånn beskaffenhet at de tydelig angir at ferdsele er forbundet med fare eller ulempe.

§ 15. Innhegninger, avvisere, stiger og lignende skal fjernes så snart arbeidet er fullført eller redskapene ikke lenger trengs på stedet.

§ 16. Blomsterpotter eller andre lause gjenstander som kan forvolde skade ved å falle ned, må ikke anbringes på åpne altaner eller i åpne vinduer mot offentlig gate, med mindre de er forsvarlig fastgjort eller på annen måte sikret mot fall.

Huseiere er pliktige til å påse at takstein, takrenner, spir eller lignende som er løsnet, fjernes eller bringes i orden.

§ 17. Ingen må på offentlig gate henkaste glass, potteskår, spiker, fruktskall eller annet som kan medføre fare for ferdsele.

§ 18. Lysåpninger, glugger og lignende som springer fram i offentlig gate, skal være forsvarlig innhegnet eller overdekket i høyde med fortauets overflate.

Kjellernedganger som springer fram i offentlig gate, skal være forsynt med forsvarlig rekkverk på sidene.

§ 19. Huseiere skal fjerne snø eller is som truer med å styrte fra hustak som vender mot offentlig gate.

§ 20. Forspent kjøretøy eller hest må ikke betros til personer som ikke antas å kunne styre dem.

Den som under kjøring på offentlig gate fører tømmene, må ikke føre dem gående på fortauet.

§ 21. Borttar lasset på handvogn eller kjelke den fri utsikt, må den ikke skyves men trekkes.

IV. Hester, kreaturer og hunder.

§ 22. Det er forbudt å la hester og okser gå lause og likeså å la kuer, geiter eller svin gå uten bevoktning på offentlig gate. Dette forbud gjelder også for privat eiendom som ikke er forsvarlig inngjerdet eller hvor dyrene ikke er under tilstrekkelig oppsyn eller ordentlig bundet.

Overtres denne bestemmelse, kan politiet foranstalte 22 aug. dyrene oppbrakt. Politimesteren bestemmer hva det skal erlegges i oppbringelsespenger samt for dyrenes fôr og stell.

Fjørfe må ikke slippes på offentlig gate, men skal holdes forsvarlig inngjerdet.

§ 23. Ingen må på offentlig gate ride mer enn 1 handhest eller føre mer enn 1 hest ved siden av eller etter kjøretøyer. Heller ikke må noen samtidig leie eller kjøre flere enn 2 lause eller fraspente hester. Fraspente hester må ikke slepe drag eller skjeker etter seg.

Hester som på offentlig gate leies eller kjøres forspent, skal være forsynt med bissel eller grime.

Okser må ikke drives, men leies enkeltvis av voksne folk.

§ 24. Hunder som viser seg biske eller glubske, eller viser tilbøyelighet til å forulempe mennesker eller hester ved å gjø etter dem eller fare mot dem, skal etter politiets bestemmelse holdes borte fra offentlig gate, i band eller forsynt med munnkurv. Det samme gjelder hunder som politiet finner kan være farlige eller volde skrekk på grunn av sin størrelse, rase eller sitt gemytt.

Ingen må på offentlig gate hisse hund på mennesker eller dyr, eller unnlate å holde tilbake sin hund når den i hans påsyn anfaller mennesker eller dyr.

§ 25. Det er forbudt å la tisper ferdes ute i løpetiden uten at de føres i band.

Overtredes bestemmelsen i §§ 24 og 25, 1 ledd, kan politiet foranstalte hunden oppbrakt og la den selge eller drepe, hvis eieren ikke innen 3 dager etter at han er varslet om oppbringelsen, avhenter hunden og betaler de med dens opptagelse, underhold og bevoktning forbundne omkostninger.

Politimesteren bestemmer hva det skal erlegges i oppbringelsespenger og for dyrenes fôr og stell.

V. Offentlige innretninger og anlegg.

§ 26. Uvedkommende må ikke sitte på, stige opp på eller over hegn som er anbrakt ved offentlig gate eller om offentlig anlegg, eller på sårne steder klatre opp i trær, stolper eller lignende.

Det er forbudt uvedkommende å tenne eller slukke den offentlige gatebelysning.

§ 27. Innen offentlige anlegg må ingen henlegge eller kaste fra seg papir og lignende, liksom det er forbudt å gå på eller sette seg på opparbeidede eller tilsådde gressplener.

§ 28. Det bestemmes av ordføreren hvor oppslag av kunn-
gjøringer fra øvrigheta skal finne sted.

22 aug. Disse kunngjøringer anbringes på tavler som anskaffes og vedlikeholdes for kommunens regning.

Kunngjøringer kan likeledes foregå ved oppslag, når den på hvis eiendom oppslaget skjer har gitt sitt samtykke til det og oppslaget anbringes i annonserammer eller annonsetavler. Tavlenes utstyr og anbringelsesmåte bestemmes av ordføreren. Dette gjelder dog ikke oppslag på en eiendom om hva som vedkommer de i huset boende personers næringsvei, boplassforandringer og andre henvisninger som knytter seg til oppholdsstedet, eiendommen eller dens benyttelse.

Lovlige oppslag er det forbudt å nedrive, beskadige, tilsmusse eller gjøre uleselige.

VI. *Renhold.*

§ 29. Gate og vei hvis vedlikehold ikke er overtatt av kommunen, skal med tilhørende fortau og rennesten eller grøft, reinholdes og opprenses av eieren av de tilstøtende grunner så ofte som politiet bestemmer.

Det sammenfeide skal bortføres straks etter tilendebrakt feining.

§ 30. Alle som ved begravelser eller annen anledning lar strø bar eller lignende på gata, er pliktige til innen 24 timer å fjerne dette.

§ 31. Snø og is fra gårdsplass, tomt eller hage må ikke kastes ut på offentlig gate eller henlegges på andre enn de dertil anviste steder. Når snø skuffes vekk fra fortau, må det ikke skje slik at ferdsele hindres.

Under snøsmelting skal huseierne sørge for vannets avledning i rennestein eller grøft langs eiendommens fortau.

§ 32. Gjødsele og andre stinkende gjenstander skal føres bort i tette vogner eller sleder. De må være sånn innrettet at intet spilles under transporten. Priveter og gjødsekummer må fra 1 mai til 30 september bare tømmes og gjødsele føres bort i tiden fra midnatt til klokka 7 morgen.

§ 33. Slakting, flåing eller åpning av slaktede dyr må ikke foregå i åpne gårdsrom, men bare på steder hvor det ikke kan ses fra gata.

§ 34. Tepper eller sengklær må ikke bankes eller luftes mot eller på offentlig gate eller plass mellom kl. 7 og kl. 22.

§ 35. Papir må ikke kastes på offentlig gate.

VII. *Offentlige forestillinger.*

§ 36. Tillatelse til å gi konserter og dramatiske forestillinger av den i lov av 22 mai 1875 § 1 nevnte art gis av politiet. Tillatelsen knyttes alltid til en ansvarlig person. Det samme gjelder tillatelse til å gi offentlige forestillinger og forevisninger av den i forannevnte lovs § 4 nevnte art.

Ingen må gjøre seg næring av å holde dans, maskerade, sangerhus, karusell, skytebane, ringkasting eller lignende uten politiets bevilling. 22 aug.

Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.

De ovenfor nevnte tillatelser kan når som helst tilbakekalles.

§ 37. For de i § 36, 1 og 2 ledd, nevnte forestillinger, forevisninger og sammenkomster skal det i avgift til bykassa for hver dag betales fra kr. 1 til kr. 50 etter politimesterens bestemmelse.

I særlige tilfelle kan politimesteren nedsette eller ettergi avgiften. Avgiften må innbetales forskuddsvis på politikammeret.

§ 38. Forestillinger av forannevnte art må bare finne sted på steder eller i lokaler som på forhånd er godkjent av politiet. Dette skal også påse at den nødvendige godkjennelse av bygningsråd og brannstyre foreligger.

§ 39. Politi- og brannfunksjonærer anvises passende plasser i den utstrekning deres respektive sjefer finner det nødvendig.

§ 40. De som har fått tillatelse i henhold til § 36, skal rette seg etter de pålegg som politiet eller brannstyret til enhver tid gir til overholdelse av orden eller betryggelse for publikum og likeså med hensyn til tiden for forestillingens eller sammenkomstens opphør.

§ 41. Enhver som gir eller arrangerer noen offentlig forestilling skal etterkomme de ordrer som politiet gir til opprettelse av orden og om publikums sikkerhet, og sørge for at intet uanstendig vises eller skjer. Hender noe sånt eller gis forestilling uten tillatelse, kan politiet straks avbryte denne og de tilstedeværende er pliktige til å fjerne seg etter politiets anmodning.

Ved offentlige forestillinger eller andre forlystelser skal de besøkende iaktta sømmelighet og orden og må ikke ved støy eller annen støtende eller upassende opptreden forstyrre forestillingen eller sjenere publikum.

Lydelige meningsytringer under eller ved avslutningen av offentlige forestillinger må ikke vedvare etterat et tre ganger gjentatt lydelig signal til deres opphør er gitt enten fra scenen eller fra det tilstedeværende politi.

Personer som forser seg mot foranstående bestemmelser, skal utvises.

- 22 aug. § 42. Berusede personer må ikke gis adgang til offentlige forestillinger eller forevisninger. Det samme gjelder personer som av andre grunner vil kunne sjenere de øvrige tilskuere f. eks. ved å tilsmusse dem eller tilføye dem skade.

VIII. Slutningsbestemmelser.

§ 43. Unnlater noen å utføre de pålegg som etter disse vedtekter påhviler ham, kan politiet foranstalte det forsømte utført eller foreta det som er nødvendig for å hindre at forsmelsen volder skade eller ulempe.

Likeledes kan politiet treffe foranstaltninger til å hindre eller stanse ennå ikke fullførte handlinger som er forbudt ifølge vedtektene, eller rydde av veien ulemper som har sin grunn i brudd på disse vedtekter.

Omkostningene hermed utres av den skyldige.

§ 44. Forseelser mot disse vedtekter og mot de i henhold til vedtektene gitte påbud straffes overensstemmende med straffelovens § 339, 2 ledd, forsåvidt de ikke rammes av strengere straffebud.

§ 45. Disse vedtekter trer i kraft 2 måneder etterat de har oppnådd stadfestelse.

Fra samme tid oppheves:

1. Vedtekt om avgift av offentlige forestillinger m. v. for Lillesand, stadfestet ved kongelig resolusjon av 28 mars 1908.
2. Vedtekt om bruk av piggråd for Lillesand, stadfestet ved kongelig resolusjon av 25 januar 1908.

23 aug. **Forordning.** (Politidepartementet.)

Herved stadfestes med en del redaksjonelle endringer vedtak av Nord-Rana herredstyre, Nordland fylke, i møte 28 november 1940 om ny politivedtekt for herredet.

Den nye politivedtekten lyder så:

Kapitel 1. Om orden på offentlig sted m. v.

§ 1. Ved offentlig sted forstås i denne vedtekt vei, gate, sti, plass, park, anlegg, strand, brygge, atkomst til gård eller hus eller lignende alminnelig beferdet eller for alminnelig ferdsel bestemt sted.

§ 2. På eller i umiddelbar nærhet av offentlig vei må folk ikke stimle sammen slik at den offentlige orden forstyrres, ferdselen hemmes eller veifarende forulempes.

§ 3. Når mange mennesker samles på offentlig sted, skal de rette seg etter politiets (lensmannens) anordninger til ordenens opprettholdelse og regulering av ferdselen.

§ 4. Om folketog og andre prosesjoner samt friluftsmøter skal det i forveien skje melding til politiet (lensmannen). Disse kan forbys når det av hensyn til den offentlige orden finnes nødvendig.

§ 5. Høyroset sang, skrik og skrål er forbudt på offentlig vei. De som vil musisere, synge, vise kunster, forevise bilder og lignende på eller ved offentlig sted, må ha politiets (lensmannens) tillatelse. •

§ 6. Ingen må på, utover, eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted avfyre skytevåpen. Likeså er det forbudt å skyte med bue, sprettert og lignende, eller kaste stein, kasteknall, snøball, søle eller i det hele noe som kan skade eller forulempe dem som ferdes der.

Det er likeledes forbudt på offentlig sted uten politiets tillatelse å avbrenne fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende gjenstander av noen som helst art.

§ 7. Kortspill, dans eller fortæring av rusdrikk på offentlig sted er forbudt. Lek på offentlig sted så ferdselen hemmes er forbudt. All slags aking, ski- og skøyteløping på offentlig sted hvor dette kan være til hinder for ferdselen, kan forbys av politiet (lensmannen).

§ 8. Ingen må på offentlig sted kaste eller legge fra seg glass, spiker, papir, avfall eller annet som kan være til ulempe eller fare for ferdselen.

§ 9. Snø og is fra gårdsplass, tomt eller hage må ikke kastes ut på offentlig vei eller gate. Når det er fare for snøras, plikter huseierne å varsle fotgjengere og andre passerende hvor dette er nødvendig.

Kapitel 2. Om dyr.

§ 10. Det er forbudt å la hester, kuer, sauer og svin gå på offentlig vei og sted uten forsvarlig bevoktning.

§ 11. Hunder som er biske eller bruker å gjø på eller på annen måte forulempe gående eller kjørende, skal eieren etter politiets nærmere bestemmelse holde vekk fra offentlig sted eller forsyne med forsvarlig munnkorg.

Det samme gjelder hunder som politiet finner kan være farlige på grunn av deres størrelse eller rase. Ingen må hisse hunder på offentlig sted eller la være å holde sin hund tilbake når den anfaller noen, mens han ser på.

§ 12. Det er forbudt:

1. Å la tisper ferdes ute i løpetiden.
2. Å la hunder gå løse på kirkegårder og i offentlig beplantede anlegg.
3. Å la hunder gå løse på offentlig sted uten å være forsynt med halsbånd med eierens navn og adresse.

23 aug. Overtredes disse regler, kan politiet la hunden fange og selge eller drepe, hvis eieren ikke henter hunden og betaler alle påløpne omkostninger innen 8 dager etter at han er varslet personlig eller ved kunngjøring i en avis.

Kapitel 3. Om offentlige forestillinger og sammenkomster.

§ 13. Tillatelse til å gi de i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4 omhandlede forestillinger eller forevisninger gis av politiet (lensmannen).

§ 14. Sammenkomst med dans må ikke holdes uten tillatelse av politiet (lensmannen), hvis det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av en forening eller lignende sammenslutning.

§ 15. Den som akter å gi eller bringe i stand forestillinger eller sammenkomster som foran i §§ 13 og 14 omhandlet, skal personlig møte hos politiet (lensmannen) for å søke om tillatelsen. For en forening skal foreningens formann eller en som har fullmakt fra ham møte.

Den som av politiet (lensmannen) meddeles tillatelsen, plikter selv å innfinne seg hos politiet (lensmannen) etter forestillingen og betale avgiften til statskassen m. v. Intet lokale må benyttes med mindre det er godkjent av politiet (lensmannen) som betryggende for publikums sikkerhet. Politiet (lensmannen) avgjør hvor mange som kan få adgang til lokalet.

Hvis søknaden innvilges, avgjøres samtidig hvorvidt det skal være politioppsyn til stede, og i tilfelle hva det skal betales for dette, overensstemmende med lov av 13 mars 1936 § 27. Avgiften for politioppsynet innbetales til politiet (lensmannen) og kan kreves innbetalt før tillatelsen gis.

§ 16. Tillatelsen knyttes til en bestemt person som uten utgift for det offentlige må foreta hva politiet (lensmannen) finner nødvendig for ordenens opprettholdelse og publikums sikkerhet og sørge for at intet uanstendig vises eller skjer.

Hender noe sånt eller holdes forestillingen eller sammenkomsten uten tillatelse, kan politiet (lensmannen) straks bryte den av og de tilstedeværende er pliktige til å fjerne seg etter politiets anmodning. Ved offentlige forestillinger og sammenkomster er de tilstedeværende pliktige til å oppføre seg sømmelig og ordentlig.

De foran omhandlede forestillinger og sammenkomster må ikke finne sted mellom kl. 1 og kl. 8. Det er overlatt til politiet (lensmannen) så vel ved enkelt leilighet som i alminnelighet å påby tidligere lukning eller gi tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere.

§ 17. Av følgende forestillinger svares avgift til kom- 23 aug. munekassen:

1. Av konserter, skuespill, operaer, operetter, kunstneriske danseoppvisninger, opplesning og lignende betales 2 % av bruttoinntekten.
2. Av revyteatre, kabareter, varieteer, sirkusforestillinger og lignende betales 10 % av bruttoinntekten.

Gis noen forestilling som ifølge forantående bestemmelser er avgiftspliktig i veldedig øyemed bortfaller avgiften, når unntas det nødvendige utlegg til politioppsyn. Avgiften innbetales til politiet (lensmannen) umiddelbart etter forestillingens slutt. Politiet (lensmannen) kan bestemme at avgiften deponeres på forhånd eller at det stilles betryggende sikkerhet for betaling av avgiften.

De innkomne avgifter oversendes snarest til herredskassereren.

Kapitel 4. Avgiftspliktig næring.

§ 18. Det gjelder følgende bestemmelser om avgift av visse næringer hvortil politiets bevilling er nødvendig; jfr. lov av 26 mai 1866:

1. Kostumeball og maskerade inntil kr. 25 pr. aften.
2. Karuseller, skytebaner, ringkasting, fornøylesavdelinger og lignende fra kr. 2 til kr. 25 pr. dag.

Innenfor det i punkt 2 angitte spillerom fastsetter politiet (lensmannen) avgiftens størrelse i hvert enkelt tilfelle. Avgiften innbetales forskuddsvis til politiet (lensmannen) for så lang tid som dette bestemmer. Det innkasserte beløp oversendes straks til herredskassereren. Blir avgiften ikke betalt i rett tid bortfaller den meddelte tillatelse til å drive virksomheten. Politiet (lensmannen) kan når som helst tilbakekalle tillatelsen når den blir misbrukt eller når utøveren ikke lenger anses skikket til å drive virksomheten.

Kapitel 5. Om barn.

§ 19. Det er forbudt å selge tobakksvarer til barn under 15 år uten at de har skriftlig fullmakt fra en voksen person som kjøpmannen kjenner og som gir opplysning om mengden som barn skal kjøpe. Likeså er det forbudt å kjøpe eller gi tobakksvarer til barn under 15 år.

Forskjellige bestemmelser.

§ 20. Overtredelse av denne vedtekt eller bestemmelser utferdiget med hjemmel i den, straffes således som i straffelovens § 339, 2 bestemt, for så vidt ikke strengere straff etter den alminnelige straffelov eller spesiallover kommer til anvendelse.

25 aug. **Forordning om ansettelse i embete og annen offentlig stilling.**

§ 1. Ledig embete eller annen offentlig stilling i departementene eller disses underordnede institusjoner og kontorer skal kunngjøres i Norsk lysingsblad og en dagsavis, med mindre det gjelder rent midlertidig ansettelse.

I kunngjøringen skal angis lønn og den utdanning som kreves. Dessuten kan inntas krav om legeattest.

Ansøkningsfristen må ikke være lenger enn 4 uker regnet fra kunngjøringen.

§ 2. Ved forfremmelse behøves ikke kunngjøring. Ved forfremmelse menes f. eks. opprykning i den nærmeste høyere stilling, således opprykning fra sekretær II til I og fra assistent II til I. Også i disse tilfelle kan kunngjøring finne sted når det ikke finnes kvalifiserte søkere av klasse II. Opprykning til fullmektig i sentraladministrasjonen foregår uten kunngjøring.

§ 3. Hvis ikke forutsetningene i § 2 foreligger, foretas ansettelsen av sjefen for departementet eller av sjefen for vedkommende institusjon eller kontor, på grunnlag av innkomne ansøkninger og uten medvirkning av utvalg, råd eller lignende.

Innenriksdepartementets sjef kan bestemme at de innkomne ansøkninger etter ansøkningsfristens utløp blir oppført på en liste med angivelse av søkerens navn, alder, utdanning og tidligere virksomhet i offentlig eller privat tjeneste m. v.

§ 4. Ved ansettelsen skal det påses at vedkommende besitter den for stillingen foreskrevne eller vanlige utdanning.

§ 5. Søkere som på grunn av sin politiske holdning ikke byr full sikkerhet for at de med all kraft vil gå inn for den politiske nyordning, kan ikke ansettes i offentlig tjeneste.

§ 6. Ved fast ansettelse utferdiges et ansettelsesbrev som utleveres den ansatte. Det skal i dette være angitt at vedkommende blir ansatt med de rettigheter og plikter som følger av de til enhver tid gjeldende lover og forskrifter.

Ved midlertidig ansettelse blir det tilstillet vedkommende en skriftlig meddelelse, med mindre det bare gjelder ansettelse av ganske kort varighet.

§ 7. Bestemmelsene i denne forordning gjelder også ansettelse i kommunal tjeneste.

§ 8. Reglement for ansettelser m. v. i Regjeringens kontorer, godkjent ved kongelig resolusjon av 10 november 1939, trer herved ut av kraft.

§ 9. Nærmere forskrifter utferdiges av Innenriksdepartementets sjef. 25 aug.

Oslo 25 august 1941.
Innenriksdepartementet.
Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning om midlertidig tillegg til fengselslovgivningen. 25 aug.

§ 1. Såfremt noen som avsoner frihetsstraff eller holdes i fengslig forvaring unnviker under arbeid utenfor fengslet eller under transport til eller fra arbeidet, straffes han med fengsel fra 6 måneder til 3 år.

Straffen kan nedsettes dersom den skyldige innen 24 timer etter unnvikelsen frivillig fremstiller seg for myndighetene.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 25 august 1941.
Justisdepartementet.
Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning om omsetning av saltet sild, 25 aug.
unntatt storsild, vårsild og islandssild.

§ 1. Forhandlinger om og avslutning av salg til utlandet av saltet sild, herfra unntatt saltet storsild, vårsild og islandssild, kan bare finne sted med Handelsdepartementets samtykke og ved et utvalg fra Fetsildeksportørenes landsforening og Fetsildtilvirkernes forening.

For omsetning av skjæresild opprettes en egen gruppe innen Fetsildeksportørenes landsforening. Representanter for denne gruppe danner sammen med representanter for Fetsildtilvirkernes forening særskilt forhandlings- og salgsutvalg for skjæresild. Utvalget godkjennes av Handelsdepartementet.

§ 2. Den for hvis regning utførsel av saltet sild som ovenfor omhandlet skjer må være medlem av Fetsildeksportørenes landsforening eller ha landsforeningens samtykke til utførselen.

§ 3. Dispensasjon fra bestemmelsene i §§ 1 og 2 meddeles av Handelsdepartementet.

§ 4. Salg og levering fra produsent til innenlandsk forbruk av saltet sild som omfattes av denne forordning kan heretter bare skje med samtykke av Handelsdepartementet eller den det bemyndiger til å gi slikt samtykke.

§ 5. Vedtektene for Fetsildeksportørenes landsforening og Fetsildtilvirkernes forening og avtaler mellom disse foreninger må godkjennes av Handelsdepartementet.

25 aug. § 6. Enhver som salter sild som omfattes av denne forordning, må avgi oppgaver over saltet kvantum etter bestemmelser som blir fastsatt av Fiskeridirektøren.

§ 7. Etter det tidspunkt som Fiskeridirektøren bestemmer kan salting til omsetning av sild som omfattes av denne forordning bare skje ved personer og firmaer som er opptatt som medlemmer av Fetsildtilvirkernes forening eller Fetsildeksportørenes landsforening.

§ 8. De foran nevnte bestemmelser finner tilsvarende anvendelse på krydring av sild som omfattes av denne forordning.

§ 9. Handelsdepartementet vil gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av bestemmelsen i nærværende forordning og herunder fastsette regler for ervervelse av medlemskap i de 2 foreninger, samt eventuelt gi bestemmelser om gjenkjøpsplikt for medlemmene i Fetsildeksportørenes landsforening.

§ 10. For oppfyllelse av inngåtte avtaler og kontrakter kan Handelsdepartementet fastsette leveringsplikt så vel for medlemmene i de 2 foreninger som for andre lagerholdere av saltet sild, som omfattes av denne forordning og som ikke er kjøpt til innenlandsk forbruk med Handelsdepartementets samtykke.

§ 11. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller bestemmelser utferdiget i medhold av forordningen straffes med bøter inntil kr. 20 000.

Oslo 25 august 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

Ø y s t e i n R a v n e r.

R. J. Fuglesang.

25 aug. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i A k e r herred, Akershus fylke, 29 juli 1941 om tillegg til §§ 28 og 32 i bygningssvedtektene for herredet.

Tilleggene lyder så:

Nytt punkt 4 til § 28:

«Entreer og korridorer i våningshus må ha en bredde av minst 1,20 m. Unntak herfra kan, hvor det finnes forsvarlig, gis av bygningsrådet.»

Tillegg til § 32:

«Nedkastsjakter i trebygninger må beslås på innersiden med ildfast materiale og sjakten må så vel oventil som neden- til forsynes med selvlukkende dør eller lem likeledes beslått på innersiden med ildfast materiale.»

Forordning. (Handelsdepartementet.)

25 aug.

Herved stadfestes med en del redaksjonelle endringer som gjeldende inntil videre den av Laksevåg herredstyre, Hordaland fylke, i møte 12 september 1940 vedtatte vedtekt for salg fra offentlig sted og fra portrom m. v.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Denne vedtekt gjelder for salg:

- a. Fra åpne plasser, gater, brygger og andre offentlige steder.
- b. Fra fartøy og fra tomter og annen privat grunn og innganger til slike steder og fra portrom og innganger til bygninger når disse steder står i umiddelbar eller fri forbindelse med alminnelig beferdet strøk.

Salg fra automat på de steder som er nevnt under a og b, er avhengig av politiets tillatelse.

§ 2. For slikt salg som nevnt i § 1 betales en avgift av kr. 5 pr. kanlenderår til herredskassen. Betalt avgift kan ikke kreves tilbake. Avgiften skal betales til politiet før handelen begynner og ikke senere enn 10 januar hvert år.

§ 3. For salg som er nevnt i § 1 a og b og som bare drives rent leilighetsvis noen få ganger om året, betales ingen avgift.

Politiet har å påse at pliktig avgift betales og å ta standpunkt til om salg er avgiftspliktig etter denne vedtekt.

§ 4. Den i § 1 a nevnte handel kan foregå alle hverdager fra kl. 7 til kl. 18.

Politiet kan gi nærmere regler for denne handel, herunder også helt forby handel på steder hvor det kan være fare for at den alminnelige ferdsel hindres.

§ 5. For den i § 1 b nevnte handel fastsettes følgende vilkår:

På de 5 første hverdager i uken kan handel finne sted fra kl. 20 til kl. 23,30.

På lørdager og søn- og helligdager tillates handelen begynt kl. 19; dog kan handelen på de steder som etter politiets avgjørelse ligger utenfor bymessig bebyggd strøk, på søn- og helligdager begynne kl. 13.

På nyttårsaften kan holdes åpent fra kl. 19 til kl. 1 natt.

På langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag, 1 juledag og på julaften, påskeaften og pinseaften holdes helt lukket.

Innehaverne skal ved salgsstedene sette opp tette beholdere for papir og annet avfall og skal etter salgstidens slutt gjøre rent området omkring salgsstedet.

Barn under 16 år skal ikke kunne drive salg som ovenfor nevnt, eller bistå med slikt salg.

25 aug. Ordføreren kan bestemme at salg som nevnt i § 1 b skal være forbudt i visse strøk av kommunen. Før slikt vedtak gjøres, skal politiets uttalelse være innhentet.

§ 6. Den som vil drive slikt salg som nevnt i § 1 b, må gi skriftlig melding om dette til politiet før salget begynner.

Når et salgssted flyttes eller nedlegges, skal dette skriftlig meldes til politiet.

Den som allerede driver slikt salg som her nevnt, skal innen en måned fra denne vedtekts ikrafttredelsen melde dette skriftlig til politiet.

Politiet fører fortegnelse over alle de mottatte meldinger.

§ 7. Ordføreren kan gi dispensasjon fra bestemmelsene i denne vedtekt etter at politiets uttalelse er innhentet.

§ 8. Overtredelse av denne vedtekt eller av forskrifter gitt i henhold til den straffes etter lov om handelsnæring av 8 mars 1935 §§ 112 og 113, jfr. § 92.

25 aug. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)

Herved stadfestes med en redaksjonell endring som gjeldende inntil videre den av Laksevåg herredstyre, Hordaland fylke, i møte 12 september 1940 vedtatte vedtekt for handel med brukte og kasserte ting.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Tillatelse som politiet gir i medhold av lov om handelsnæring av 8 mars 1935 § 102 til oppkjøp i salgsoyemed av brukte eller kasserte ting — derunder brukte kunstgjenstander og antikviteter — eller for tilbytting i salgsoyemed av slike ting, gjelder for kalenderåret.

Tillatelsen kan når som helst kalles tilbake når den handlende har overtrådt noen bestemmelse i handelsloven eller i denne vedtekt eller for øvrig ikke lenger anses skikket til å drive slik virksomhet.

§ 2. For tillatelse betales en årlig avgift på kr. 10 til herredskassa. Avgiften betales når tillatelsen gis.

Avgiften kan ikke kreves betalt tilbake selv om tillatelsen faller bort før årets utløp.

§ 3. Handelen må bare drives på steder og i rom som er godkjent av politiet og som til enhver tid er under dets kontroll. De innkjøpte eller tilbyttede gjenstander må ikke oppbevares utenfor disse steder eller rom.

Over inngangsdøren skal den handlendes navn være tydelig angitt.

Forretningen kan bare holdes åpen i den tid som er bestemt i lukningsvedtekten.

§ 4. Brukte eller kasserte ting som er innkjøpt, tilbyttet eller mottatt til salg skal straks på passende måte forsynes

med nummermerket merkelapp og må ikke føres bort, avhendes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 7 dager etter at gjenstandene er kommet i den handlendes besittelse. 25 aug.

§ 5. Den handlende skal føre en fortegnelse som politiet har godkjent over de i salgsoyemed innkjøpte, tilbyttede eller mottatte gjenstander. I denne fortegnelse skal anføres gjenstandens nummer, tydelig angivelse eller betegnelse av gjenstanden, den persons navn, stilling og adresse som gjenstanden er kjøpt eller mottatt av, dagen for mottagelsen og for salget, samt navn og adresse på den person som den er avhendet til.

Den handlende er pliktig til når som helst å legge fram for politiet så vel den ovenfor nevnte fortegnelse som enhver gjenstand som befinner seg i hans besittelse, hva enten den er oppført på fortegnelse eller ikke.

§ 6. Den handlende må ikke kjøpe, bytte til seg eller motta brukte eller kasserte ting av personer, som han skjønner er under 18 år, eller av berusede personer.

§ 7. Fra reglene i §§ 3, 4 og 5 kan politiet i særlige tilfelle meddele fritagelse, dog ikke fra § 3, siste ledd.

§ 8. Overtredelse av denne vedtekt eller av forskrifter gitt i henhold til den straffes etter lov om handelsnæring av 8 mars 1935 §§ 112 og 113, jfr. § 92.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

26 aug.

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Bodø 24 juni og 21 august 1941 om regulering av deler av byen, dog med en mindre endring av terrasseplassen og slik at kvartal 33 legges ut til åpen bebyggelse.

Samtidig stadfestes med en del endringer vedtak av ordføreren om vedtekter i forbindelse med reguleringsplanen.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det regulerte område er på planen angitt ved reguleringsgrense. Innenfor denne begrensningsslinje skal bebyggelsen plasseres i forhold til gater og plasser som angitt på planen.

§ 2. Det regulerte område er delt i 2 soner som er angitt på planen:

- a. Murtvangsstrøket (se § 3).
- b. Åpent bygd strøk (se § 4).

§ 3. A. Murtvangsstrøket.

1. Grensen for murtvangsstrøket går fra jernbanekaien sør over Urtegårdsgata, vestover langs indre tomtegrense for bebyggelsen på Storgatas sydside, sørover Bankgata, vestover Kongens gate, sørover Rådhusgata, vestover Prinsens gate til og med kirken, nordover gjennom kirketomten over Kongens gate og langs indre tomtegrense for be-

- 26 aug. byggelsen på Torvgatas vestside, vestover langs indre tomtetgrense for bebyggelsen på Dronningens gates sydside, nordover Professor Schyttes gate og vestover Dronningens gate og dennes forlengelse til sjøen ved krysset med Gate II.
2. a. Bygningene skal oppføres i mur eller jernbetong. Foruten til beboelse kan bygningene innres til forretninger, kontorer, lagerlokaler, håndverksbedrifter og annen virksomhet som ikke vil medføre ulemper for naboene. Innredning av loft til beboelse tillates ikke.
b. Arealene langs Sjøgata mellom jernbanestasjonen og fisketorget utlegges til industri- og lagerbebyggelse. Kaikvartal 104 utlegges til kjølelager. Kaikvartal 105 og 106 utlegges til anvendelse etter bygningsrådets nærmere bestemmelse.
 3. a. Bygningene skal oppføres med det etasjeantall som er angitt på planen. Når særlige grunner taler for det, kan dog bygningsrådet innen bygningslovens ramme tillate at enkelte bygninger eller deler av bygninger oppføres i flere etasjer.
b. Høyde til gesimsens overkant regnet fra grunnens planerte nivå, etter bygningsrådets nærmere bestemmelse, må ikke være større enn 13,5 m for fire-etasjes, 10,5 m for tre-etasjes, 7,5 m for to-etasjes og 4 m for en-etasjes bygninger.
c. I sterkt skrånende terreng skal gesimsen avtrappes etter bygningsrådets bestemmelse. På flatt eller svakt skrånende terreng må ens gesimshøyde gjennomføres for alle bygninger i samme kvartal eller bygningsflukt.
 4. a. To-etasjes bygninger skal ha sadeltak eller valmtak. Ens takhelling må gjennomføres for alle bygninger i samme kvartal eller bygningsflukt. Takkoppbygg tillates ikke.
b. For hus med 3 etasjer eller mer blir takformen å fastslå ved senere særskilt vedtekt.
 5. Bygningene oppføres med de dybder som er angitt på planen. Bygningsrådet kan med helserådets samtykke tillate unntak fra bestemmelsen om bygningsdybden når det anses tilrådelig med hensyn til lysforholdene og gårdsrommets størrelse og utformning. I de tette kvartaler kan bygningsrådet etter at helserådet og brannstyret har uttalt seg, tillate at kvartalets indre utbygges med en-etasjes forretnings- eller lagerbebyggelse under forutsetning av at det underliggende rom får tilstrekkelig lys og luft.

6. Bygningsrådet kan med brannstyrets og helserådets 26. aug. samtykke tillate at det oppføres et felles garasjebygg i en etasje for hvert kvartal, såfremt det på tilfredsstillende måte kan passes inn i gårdsrom eller mellomrom mellom blokker.
7. Bygningsrådet kan kreve at gårdsplasser, mellomrom mellom frittstående blokker og forhager gis en ensartet, tiltalende behandling ved beplantning og lignende. Oppsetting av delegjerder i tomtegrenser tillates ikke. Forhager og grøntanlegg inngjerdnes med plengjerder som skal godkjennes av bygningsrådet. Det kan ved byggeomeldingen kreves utarbeidet plan for hele gårdsplassearealet i et kvartal, eller arealet omkring offentlige bygninger og anlegg, med angivelse av innkjørsel, tørkeplasser, plass for søppelkasser, beplantning og lignende. Fellesanlegg tjenlig for hele kvartalet kan kreves anordnet.

§ 4. B. Åpent bygd strøk.

1. Strøket omfatter arealet mellom murtvangsgrensen og reguleringsgrensen.
2. Ingen tomt må bebygges før det foreligger en av bygningsrådet godkjent tomtedeling med byggelinjer for kvartalet.
3. a. Bortsett fra de tomter hvor det tillates rekkebebyggelse må ingen tomt bebygges med mer enn $\frac{1}{3}$ av arealet innenfor den regulerte gatelinje.
b. Rekkebebyggelsen må bare skje i frittliggende lameller på maks. 45 m lengde og med et samlet bebygd areal på ikke over 450 m². Lamellenes avstand til nabogrense må være minst 5 m. I lamellenes areal medregnes eventuelle uthus på vedkommende eiendommer såfremt avstand fra uthus til lameller ikke er minst 10 m.
4. Bortsett fra rekkebebyggelse skal enhver bygning ha en minste avstand fra nabogrense svarende til bygningens halve høyde regnet fra planert terreng til høyeste punkt av den mot nabo vendende vegg, dog minst 4 m. Planerings- og sokkelhøyder fastsettes av bygningsrådet.
5. Bygningene skal oppføres i to fulle etasjer. Høyden til gesimsens overkant regnet fra grunnens planerte nivå må ikke være over 7 m. Taket skal være sadeltak eller valmtak. Takoppbygg tillates ikke.
6. I kvartaler med regulert åpen bebyggelse kan bare frittliggende våningshus oppføres. Uthus til bruk som godkjennes av bygningsrådet kan dog tillates oppført når grunnflaten ikke overstiger $\frac{1}{3}$ av hovedbygningens, og

26 aug. gesimshøyden fra planert terreng ikke overstiger 3 m. Uthus kan forlanges knyttet til hovedbygningen som fløy eller sidebygning. Det må gis en fasadebehandling som harmonerer med hovedbygningen.

7. Bygningsrådet bestemmer hvor det kan tillates innredd butikk- og håndverkslokaler som ikke vil medføre ulemper for de omboende. Bygningsrådet skal godkjenne plassering av stativer for tørking av klær, søppelkasser og lignende. Bygging eller innredning av garasjer for høyst 2 automobiler kan tillates av bygningsrådet på nærmere angitte vilkår etter at helserådet og brannstyret har uttalt seg.
8. Eiendommen skal innhegnes på sånn måte som bygningsrådet godkjenner. Gjerder i samme gateflukt skal være mest mulig ensartet. Gjerdehøyden må ikke være over 1 m. Naboer kan sløyfe gjerder i tomtegrense. Oppsettes gjerder mellom tomtene, skal det ikke være høyere enn gjerdet mot gata. For forhager gjelder bestemmelsen i § 3, punkt 7.
9. Murhus som oppføres i dette strøk er med hensyn til størrelse og utformning underlagt samme bestemmelser som trehus, hvor ikke annet er bestemt i plan eller vedtekt.

§ 5. Bygningsrådet kan tillate at byggelinjen fravikes når gjenstående bygning gjør det ønskelig og når det ikke er til hinder for en byplanmessig tilfredsstillende ordning av bebyggelsen for hele kvartalet. For så vidt tillatelsen har innflytelse på utnyttelsen av andre tomter i kvartalet, gjøres den også avhengig av at det tinglyses erklæring fra vedkommende grunneiere som sikrer kommunen mot ansvar.

§ 6. Mindre avvikelser fra vedtektens bestemmelser kan innen bygningslovens ramme tillates av bygningsrådet såfremt det ikke er til skade for strøkets helhetsvirkning. Mindre vesentlige forandringer av reguleringsplanen kan foretas i samsvar med bygningslovens § 28, punkt 2, men bare etter samtykke fra Innenriksdepartementets Gjenreisingsavdeling eller av den som dertil bemyndiges.

§ 7. Etter vedtektens ikrafttreden er det ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som strider mot disse vedtekter.

§ 8. Bygningsrådet skal ved sin behandling av byggeomdelingene ha for øye at bebyggelsen får en god form, materialvirkning og farge, og at bygninger i samme kvartal eller gateflukt får en mest mulig ensartet og harmonisk utformning med hensyn til fasadebehandling, takform og takvinkler. Maling eller annen fargebehandling av fasadene skal på for-

hånd godkjennes av bygningsrådet eller av et av dette ned- 26 aug.
satt utvalg.

§ 9. Tidligere reguleringer og vedtekter for de arealer
reguleringsplanen omfatter, oppheves.

Forordning om endring i forordning av 9 27 aug.
juni 1941 om omsetning og behandling m. v.
av kjøtt og spekk av kval.

I forordning av 9 juni 1941 om omsetning og behand-
ling m. v. av kjøtt og spekk av kval skal § 1 heretter lyde:

§ 1. Som kval regnes i denne forordning: finnkval, sei-
kval, vågekval, spekkhugger, bottlenose, springer og nise.

Oslo 27 august 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

29 aug.

I samsvar med dei grensor som er vedtekne av ordføraren
i Førde herad, Sogn og Fjordane fylke, 27 mars og 31
juli 1941 vert med dette bygningslova frå 22 februar 1924
gjort gjeldande for Førde sentrum.

Grensebeskrivelsen lyder så:

Grensa tek til ved elva Jølstra på Andreas Bruland Hal-
brend's eigedom i rett linje frå elva etter ein merkegar mellom
Andreas Bruland Halbrend og Gunnar Heljesen sine eige-
domar i sydleg retning 120 m synnanfor riksvegen til Vad-
heim. Frå dette punkt går linja austover i rett linje til den
sydaustlege spiss av A. E. Sølvsberg sin innmarksteig i merket
mot Mathias Bakkebø, og fra dette punkt vidare i rett linje
til det sydlegaste punkt på Agnes Hafstad Brulands eige-
dom, og vidare i rett linje til vinkelen der den gamle merke-
linja mellom Nils Flom og Gunnar Hafstads innmarksgjerde
når det gamle utmarksgjerde, og vidare i rett linje til grensen
mellom Anders K. og Ole O. Hafstads tunteigar, herfra i rett
linje til den sydlegaste ende av merket mellom Ole O. Hafstad
og Anders K. Hafstad på Vellene ved riksvegen. Går så etter
dette merke nordetter 75 m vidare vestover etter foten av
reinen bakenfor Anders M. Hafstad sitt tun til Jølstra, over
denne og vidare på austre foten av bakkereinene til Preste-
holten. Grensa går så vidare etter foten av denne til inn-
marksgjerdet, følgjer så dette vestover til riksvegen vestan-
for Lovise Skjei sin eigedom. Vidare vestover etter riksvegen
til svingen ovenfor S. Sandnes sitt tun. Derfra går grensa
etter Knausane vestover på nordsida av Rasmus Hundeve-

29 aug. bakke sitt tun til eit punkt ved sjøen 30 m vestanfor steintroppa på Korsen. Vidare går grensa etter djupålen rundt Øyrane attende til Jølstra i utgangspunktet på Andreas Bruland Halbrends eigedom.

Bygningslova skal også gjelda for Øyrane med grensor mot det tidlegare oppgjevne reguleringsfelt i aust og nord og mot Jølstra i syd og Førdefjorden i vest.

30 aug. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Stavanger 10 juli 1941 om regulering av strøket Kampen—Byhaugen i Stavanger.

Videre stadfester en de av ordføreren samtidig vedtatte vedtekter for strøket, dog med enkelte endringer.

Vedtekten lyder så:

1. Før tomtesalg i et kvartal påbegynnes, skal utparcellerings- og generell bebyggelsesplan for det hele kvartal for så vidt det tilhører selgeren forelegges for byplanrådet til godkjenning.

2. Bebyggelsen skal være åpen, villamessig.

3. Det skal bare bygges ett våningshus på hver tomt.

4. Ingen tomt må bebygges med mer enn $\frac{1}{5}$ av sitt areal.

5. Våningshus skal ikke oppføres i større høyde enn for trebygninger bestemt. Bygnings minste avstand fra nabo-grense skal være 4 m.

6. Uthus (garasje) bør oppføres på tomtens indre del. Det bør ikke ha større areal enn 30 m² og bare oppføres i en etasje. Det må anordnes sånt forhold til våningshus og nabohus at det skapes en arkitektonisk helhetsvirkning.

7. Det hele areal skal være et boligstrøk, hvor det ikke må drives fabrikk- eller lignende virksomhet. Husdyrhold og drift av forlystelses- eller bevertningslokaler er forbudt.

8. Butikk- eller handelsvirksomhet kan tillates drevet fra eiendommer langs følgende hovedgater: Christian Tranes gate, Tanke Svilands gate, Solandsbakken, Misjonsveien, Seehusens gate. Sann virksomhet bør fortrinnsvis henlegges til hjørnetomt.

9. Innhegning mot gate (vei eller passasje) skal i samme gate (vei eller passasje) utføres slik at det skapes et harmonisk hele. Naboer kan, med bygningsrådets samtykke, komme overens om helt eller delvis å sløyfe innhegning mellom sine eiendommer. Alle innhegninger må godkjennes av bygningsrådet.

10. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitut å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

11. Unntak fra disse vedtekter kan, hvor særlige grunner 30 aug. taler for det, tilstedes av byplanrådet eller i tilfelle bygningsrådet, dog bare innenfor rammen av bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige vedtekter for Stavanger.

12. For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de av departementet stadfestede bygningsvedtekter for Stavanger.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

1 sept.

Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende for Fana herred, Hordaland fylke.

Forordning om omsetning av norsk frukt.

3 sept.

§ 1. *Hva som forstås med norsk frukt.* Med frukt menes i denne forordning epler og pærer produsert her i landet. Med vinterfrukt menes epler som vanligvis ikke er spisemodne ved høstingen.

§ 2. *Salg av frukt fra produsent.* Det er forbudt for produsent av frukt å selge eller på annen måte overdra mot motydelse vinterfrukt og fra 1 oktober også annen frukt til andre enn:

1. Forbrukere bosatt i produsentens egen kommune til dekning av deres eget behov.
2. Forbrukere ved torgsalg innen produsentens naturlige omsetningsdistrikt til dekning av disse forbrukeres eget behov.

Torgsalg i kasser er forbudt.

3. Detaljister innen egen kommune til dekning av disses behov for salg til kunder.
4. De som av Direktoratet for proviantering og rasjonering blir godkjent som grossister i norsk frukt.

§ 3. *Salg av frukt fra grossist.* Det er forbudt for grossister å selge eller på annen måte overdra frukt til andre enn:

1. Detaljister til dekning av disses behov for salg til kunder.
2. Konserverfabrikker, fruktpresserier og lignende.
3. Større forbrukere som sykehus og andre anstalthusholdninger, hoteller, restauranter og lignende bedrifter.

§ 4. *Salg fra detaljist.* Det er forbudt for detaljist å selge eller på annen måte overdra frukt til andre enn forbrukere innen detaljistens naturlige omsetningsdistrikt til dekning av forbrukernes eget behov. Salg for forsendelse utenom detaljistens omsetningsdistrikt er forbudt. Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den direktoratet bemyndiger kan fastsette grensen for en detaljists omsetningsdistrikt.

3 sept. § 5. *Forbud mot kjøp.* Kjøp eller annen ervervelse av frukt i strid med bestemmelsene i denne forordning eller forskrifter gitt i medhold av den er forbudt.

§ 6. *Tidligere inngåtte avtaler.* Tidligere inngåtte avtaler som er i strid med bestemmelsene i denne forordning eller forskrifter gitt i medhold av den er ugyldige.

§ 7. *Konserverfabrikker, saftpresserier og lignende.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi nærmere forskrifter for produksjon og omsetning av produkter som fremstilles av konserverfabrikker, saftpresserier og lignende.

§ 8. *Unntak m. v.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra denne forordning og kan gi nærmere forskrifter om omsetning av frukt.

§ 9. *Straffebestemmelser.* Overtredelse av denne forordning eller forskrifter gitt i medhold av den kan medføre straff og inndraging som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940.

Oslo 3 september 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.